

LA GRIP A, UNA MÚLTIPLE REALITAT

La grip A ha generat un clima de neguit i d'intranquil·litat al conjunt de la societat, degut a l'impacte mediàtic que els mitjans de comunicació i els organismes internacionals han donat a aquesta pandèmia. Tema sobre el qual sembla ser que existeixen i circulen diferents versions.

Resulta curiós com han creat una situació de por generalitzada a una cosa desconeguda de la que ens han de protegir. I, aquesta protecció, sembla que dóna dret a tota mena d'actuacions que afecten les condicions laborals dels i de les treballadores i la vida quotidiana de les persones. Tenint en compte les dades publicades de la pandèmia gripal a l'hemisferi sud (Xile, Argentina, Austràlia i Nova Zelanda), on es pot veure com l'impacte ha estat menys important del que es temia, és justificable l'alarma social creada?

El que si és més evident és que aquesta hipotètica pandèmia, que diuen que ens amenaça, està deixant en un segon terme d'altres problemes socials, laborals o econòmics més greus i que estan quedant mediàticament desplaçats per aquesta por, justificada o no, al virus H1N1. També creiem que la política de fabricació i compra d'antivírics (dels que no està clar el seu ús) i vacunes (l'eficàcia i la innocuïtat de la qual no és segura) no és adequada a la situació real de la pandèmia. Per tant, analitzant la situació, podem suposar i denunciar els interessos econòmics que algunes empreses farmacèutiques tenen al darrera amb la connivència d'importants organismes i certs governs de diversos països. Considerem indispensable reivindicar el caràcter voluntari de la vacuna sense condicionants ni econòmics, ni laborals. A més, els laboratoris han d'assumir la responsabilitat de les conseqüències dels efectes secundaris que es puguin produir i l'Estat ha de ser subsidiari en totes les casuístiques.

Les autoritats laborals i sanitàries han establert una sèrie de recomanacions, per disminuir el possible impacte de la pandèmia de grip A. Entre d'altres hi ha l'elaboració de plans d'actuació a les empreses que assegurin el funcionament i la seva operativitat, així com la dels serveis essencials per a la societat i l'establiment de les mesures necessàries que permetin garantir la seguretat i la salut dels treballadors/es.

Per a l'elaboració d'aquests plans d'actuació s'ha de tenir en compte que tot allò relacionat amb qüestions laborals que afecti als drets dels treballadors/es (condicions de treball, drets de consulta i participació, informació, etc), ha de respectar el que diuen les normes laborals d'aplicació. Per tant, ha de poder ser negociat per tal de garantir aspectes claus com són la participació real dels òrgans de representació (comitès d'empresa, seccions sindicals, delegats de personal i juntes de personal) i de consulta i participació dels treballadors (delegats de prevenció i comitès de seguretat i salut), així com dels Serveis de Prevenció com a òrgans tècnics especialitzats.

Sabem que una qüestió bàsica ha de ser la informació i la formació als treballadors en aspectes com: els coneixements actuals i formes de propagació de la grip, mesures de protecció i d'higiene personal, o indicacions sobre accions a prendre davant la presència de símptomes de la malaltia. Aquestes recomanacions haurien de ser prou curoses per no crear més por i més confusió entre les persones. Cal que siguin viables i factibles tenint en compte els llocs de treball. Cal tenir clar que, de moment, l'evolució de la malaltia no justifica mesures de prevenció que paralitzin l'activitat laboral i social del país.

Cal recordar que les mesures realment eficaces són les mateixes que per a la grip estacional (*rentar-se les mans sovint, no tossir o esternudar a la cara de l'altre -és recomanable fer-ho sobre la màniga o sobre un mocador de paper-, que la persona malalta no vagi a treballar fins que estigui curada per no contagiar ningú igual que amb una grip estacional. En canvi no serveix de res que les persones no afectades es quedin a casa*). Són mesures fàcils de complir i que no alteren el funcionament normal de la gent. Això sí, requereixen que les empreses i les administracions no forcin amb les seves polítiques de productivitat a anar a treballar a les persones que tenen febre i estan malaltes. Cal que, si tal com es recomana, les persones s'han d'estar a casa quan tenen els símptomes compatibles amb la grip, no han de sortir-ne perjudicades, ni en el seu vessant laboral, ni en el seu aspecte econòmic. Exigirem, tant a l'Administració com a les empreses, el respecte per les prescripcions mèdiques sobre els dies de baixa; no acceptarem i, per tant, denunciarem les pressions que es puguin produir en aquest tema tant per part de les empreses, de les mútues o de la pròpia Administració. Exigirem una qüestió que és bàsica, que totes les mesures que s'estableixin siguin coherents i plenament assumides per les empreses.

Les empreses i l'Administració han de fer els deures i, en els seus plans d'actuació, no poden deixar els i les representants dels treballadors i treballadores fora de qualsevol actuació, com estan fent ara. Si en algun moment hi ha realment una necessitat d'actuar en algun sentit, no es pot fer deixant-los al marge. Sempre que la realitat comporti una modificació en les condicions laborals exigirem la convocatòria de les diferents meses sectorials o comitès d'empresa per negociar com fer front a les diferents situacions que es puguin presentar, respectant les condicions i els drets laborals dels treballadors i treballadores, la seva protecció i garantint tots aquells serveis que siguin necessaris per a la societat.

Finalment, cal posar més sentit comú a tota aquesta situació, seguir les mesures higièniques adequades per no contagiar ni contagiar-se dins del que sigui possible, però sabent, que la grip l'acabarà passant molta gent i que, de moment, és benigne i per tant no cal amoïnar-se tant. S'encomana molt més ràpidament la por que no pas el virus.

És important estar informats i saber que on podem trobar aquesta informació amb certes garanties, és al nostre CAP i a Sanitat. Recentment es publicava un article a la premsa, amb el títol d'epidèmia de pandèmies, en el que s'afirmava: "Certa premsa necessita notícies, alguns polítics notorietat i la indústria farmacèutica, comandes".